

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 273 din Directiva 2006/112/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 50 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că permit o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal în temeiul căreia se pot cumula, împotriva aceleiași persoane, o procedură administrativă de dispunere a unei măsuri administrative coercitive și o procedură administrativă cu caracter penal de impunere a unei sancțiuni pecuniare pentru o faptă care constă în neînregistrarea și neținerea evidenței vânzării de mărfuri prin emiterea unui document justificativ privind vânzarea?
- 1.1) În cazul unui răspuns afirmativ, articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu permit o reglementare națională precum cea în discuție în litigiul principal în temeiul căreia se pot cumula, împotriva aceleiași persoane, o procedură administrativă de dispunere a unei măsuri administrative coercitive și o procedură administrativă cu caracter penal de impunere a unei sancțiuni pecuniare pentru o faptă care constă în neînregistrarea și neținerea evidenței vânzării de mărfuri prin emiterea unui document justificativ privind vânzarea, ținând seama de faptul că această reglementare nu impune, în același timp, autorităților competente pentru desfășurarea ambelor proceduri și instanțelor obligația de asigurare a unei aplicări eficiente a principiului proporționalității, având în vedere severitatea tuturor măsurilor cumulate în raport cu gravitatea încălcării concrete?
- 2) În cazul în care aplicabilitatea articolului 50 și a articolului 52 alineatul (1) din cartă nu se confirmă în speță, articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată și articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretate în sensul că nu permit o reglementare națională precum articolul 186 alineatul 1 din ZDDS [Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (Legea privind TVA)] care prevede, împotriva aceleiași persoane, pentru o faptă care constă în neînregistrarea și neținerea evidenței vânzării de mărfuri prin emiterea unui document justificativ privind vânzarea, pe lângă impunerea unei sancțiuni pecuniare în temeiul articolului 185 alineatul 2 din ZDDS, dispunerea măsurii administrative coercitive de „sigilare a localului comercial” pentru o durată de 30 de zile?
- 3) Articolul 47 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că permite măsuri introduse de legiuitorul național pentru a garanta interesul prevăzut la articolul 273 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, precum executarea provizorie a măsurii administrative coercitive de „sigilare a localului comercial” pentru o durată de 30 de zile, în scopul protejării unui interes public prezumat, în timp ce protecția jurisdicțională se limitează la aprecierea unui interes privat opus, comparabil?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 22 februarie 2021 – Procedură penală privind pe IR

(Cauza C-105/21)

(2021/C 163/22)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria)

Inculpat

IR

Întrebările preliminare

- 1) Este compatibil cu articolul 6 din cartă coroborat cu articolul 5 paragrafele 4 și 2, precum și cu paragraful 1 litera c din CEDO, cu articolul 47 din cartă, cu dreptul de liberă circulație și ședere, cu principiul echivalenței, precum și cu principiul încrederii reciproce împrejurarea ca autoritatea judiciară emitentă în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584 să nu depună niciun fel de eforturi în scopul informării persoanei căutate cu privire la elementele de fapt și de drept ale arestării sale și la posibilitățile de a recurge la o cale de atac împotriva acesteia, în timp ce această persoană se află pe teritoriul statului membru de executare?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ, principiul supremației dreptului Uniunii asupra dreptului național impune autorității judiciare emitente să nu efectueze această informare și, de asemenea, în cazul în care persoana căutată solicită revocarea mandatului de arestare național în pofida acestei lipse de informare, impune acestei autorități să examineze pe fond cererea respectivă numai după predarea persoanei căutate?
- 3) Ce instrumente juridice din dreptul Uniunii sunt de natură să permită efectuarea unei astfel de informări?

**Recurs introdus la 25 februarie 2021 de Oriol Junqueras i Vies împotriva Ordonanței Tribunalului
(Camera a șasea) din 15 decembrie 2020 în cauza T-24/20, Junqueras i Vies/Parlamentul**

(Cauza C-115/21 P)

(2021/C 163/23)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurrent: Oriol Junqueras i Vies (reprezentant: A. Van den Eynde Adroer, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurrentului

- Anularea și revocarea Ordonanței din 15 decembrie 2020 a Tribunalului Uniunii Europene (Camera a șasea) dată în cauza T-24/20;
- declararea admisibilității recursului formulat de recurrent;
- dispunerea redeschiderii procedurii pentru ca, după declararea admisibilității recursului, Tribunalul Uniunii Europene (Camera a șasea) să continue desfășurarea acesteia;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii referitoare la excepția de inadmisibilitate și prezentei proceduri de recurs.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv: Eroare de drept în interpretarea și în aplicarea în speță a articolului 13 alineatul (3) și a articolului 7 alineatul (3) din Actul Electoral European (1976) ⁽¹⁾. Nu este vorba despre invalidarea mandatului, ci despre aplicarea unei cauze de incompatibilitate intervenită, care nu este prevăzută în sensul articolului 7 alineatul (3) din Actul Electoral European (1976). Parlamentul European nu putea să ia act de invalidarea mandatului domnului Junqueras, și nici de aplicarea vreunei cauze de incompatibilitate stabilită în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Actul Electoral European (1976), întrucât nu erau aplicabile nici una, nici alta, întrucât atunci când Parlamentul European „ia act”, conferă efecte juridice unei decizii care nu putea avea astfel de efecte, iar aceasta devine un act atacabil în sensul articolului 263 TFUE, cu încălcarea drepturilor domnului Junqueras (în special, a articolelor 39 CDFUE [Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene] și 9 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene).

Al doilea motiv: Eroare de drept în interpretarea și în aplicarea articolului 4 alineatul (7) din Regulamentul de procedură [al Parlamentului European]. Ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept întrucât se consideră că Parlamentul European nu este competent pentru a refuza să recunoască în conformitate cu articolul menționat cauzele de incompatibilitate. Prin faptul că nu a aplicat articolul 4 alineatul (7) din Regulamentul [său] de procedură, decizia Parlamentului European este o decizie care modifică situația juridică a domnului Junqueras, aducând atingere drepturilor acestuia (în mod special în sensul articolelor 39 C[D]FUE și 9 [din] Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene) și prin urmare ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept, întrucât se consideră că nu este atacabilă potrivit articolului 263 TFUE.